

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

V. Quo sensu religiosa perfectio consistat in tribus votus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

*Quo sensu religiosa perfectio consistat in
tribus votis.*

CAPVT V.

DOMINE, si perfectio religiosa sita est in caritate perfecta, & coniunctione cum summo bono, hoc est, tecum, quid necesse est nos occupari in aliis virtutibus, & secessionem facere ab ea, quæ est finis noster? Nosti, Domine, caritatem esse omnium virtutum reginam, & ab ea totam gratiæ legem pendere; itaque si ad eam comparandam omnes curas studiaque conferamus, nihil est quod magnoperè de aliis virtutibus laboremus. Sola illa si adsit, nihil deesse potest. Verum est, fili, perfectionis religiosæ finem & scopum esse perfectam caritatem, & vnionem mecum tuo creatore, sed quomodo tu poteris consequi finem sine debitis mediis? Quomodo vis vniri mecum, nisi remoueas ea omnia, quæ te impediunt?

NORIS itaque ad intimam illam cum Creatore tuo, id est, mecum vnionē, in qua consistit perfecta caritas, perueniri internis affectionibus mentis, cum spiritu religionis, ad quam à me vocatus es, consentientibus. Tria autem affectum humanum impe-

impe-

impedire queunt, quo minus mihi coniungatur. Primum est cupiditas opum, aliorumque bonorum fortunæ, quæ ubi humani cordis partem inuaserit, non sinit totum hominem ad me conuolare. Vndè adole-

Mat. 19. scens, cui ego dixi, si vellet esse perfectus, venderet omnia quæ haberet, daretque pauperibus, & tunc veniens me sequeretur, tristis abscessit, quia plus æquo addictus erat possessionibus, quas multas habebat. Hic affectus tollitur voto Paupertatis, quo religiosus renunciat omnibus quæ in mundo possidet, vt toto affectu, animique sensu cum Domino suo se vnire possit. Alterum impedimentum est, amor voluptatum carnalium, quæ hominem excæcant, quo minus aspirare possit ad mei vnionem, quæ fit

Luc. 14. per amorem spiritualem. Vndè in parabola Evangelica quidam ad nuptias inuitatus, respondit se non posse venire, eò quod uxorem duxisset. Hic amor carnalis prorsus tollitur Voto Castitatis. Tertiùm, quod plus impedit, sed minus agnoscitur, est voluntatis humanæ inordinatio, quæ vt ad imperandum aliis propensa est, ita ægrè se submittit voluntati alienæ. Atque hæc inordinatio eiusmodi est, vt hominem à me diuel-

Mat. 16. lat, & idcirco in Euangelio dixi, Qui vult
veni-

venire post me, abneget semetipsum, id est, propriam voluntatem, & renunciet quasi sibiipsum. Nec aliud est vniri mihi, quam seipsum deserere, & totum se mihi dedere. Frustra laborat vnire se mihi, qui non prius à seipso discesserit. Hoc tertium impedimentum tollitur Voto obedientiæ, cuius beneficio religiosus se aliis subiiciendo, finit se secundum voluntatem meam gubernari. Cum igitur perfectio religiosa consistat in perfecta caritate, & intima mecum vnione, Vota verò sint media ad illam obtinendam, eiusque impedimenta remouenda, destinata, meritò dicitur in tribus votis perfectionem religiosam sitam esse.

AD HÆC cum tria vota sint religiosæ vitæ fundamenta, conuenienter etiam dicitur perfectionem huius pendere ab illis, sicut ædificiorum materialium perfectio pendet a suis fundamentis. Tria autem necessaria sunt in fundamentis. Vnum est, vt in ædificiis eorum cura in primis habeatur. quò enim firmiora erunt fundamenta, hoc ædificium erit firmiter & stabilius. Alterum est, vt conferuentur intacta & immota. Nam ex minima eorum commotione, maximæ sequuntur rimæ in muris. Tertium est, quod ædificium non retinet nomen ædificij,

ficij, vel domus, si fundamentum absit, sed appellatur casa vel tugurium, in quod ab illis solent fordes. Cum ergò tria vota sint religionis fundamenta, hæc tria quoque in illis obseruari debent. Ac primò quidem, in religioso prima cura incumbat de votis, et quod ab illis vita & essentia religiosi hominis dependeat. Si vota firma & immota constituerint, totum quoque ædificium spirituale religiosi immotum perstabit. Secundò, vt vota conseruet intacta & inuiolata nam minimus in votis lapsus, notabilem in ætuturam in disciplina religiosa facit. Denique vt sublato fundamento domus nomen non retinet, ita sublatis votis religiosus non religiosus amplius, sed apostata dicitur, qui semel è suo statu delapsus facile huius mundi sordibus inquinatur. Quando radices, quæ sunt quasi fundamenta arborum læduntur, facile exarescunt arbores, aut parum valent.

PRÆTEREA, constat religionem esse statum, & locum quietis animi, in quo homo liber à fluctibus, tempestatibusq; seculi periculosis, tanquam in tranquillo & secureo portu requiescit, ac vitam spiritalem & tranquillâ ducit. At hoc religio maximè consequitur Votorum præsidio, quæ fouent

& tu-

& tuentur religiosam tranquillitatem, liberando à curis & molestiis huius mundi sollicitudinibus. Ob quam etiam causam dicitur tribus votis perfectionem religiosam contineri. Primum igitur votum Paupertatis efficit, vt religiosus sit solutus cura bonorum, temporalium aut conseruandorū, aut augendorum, aut etiam dispensandorū. Votum deinde Castitatis eximit eundem à sollicitudine rei familiaris, vt vxoris, liberorum, & familiaris, quæ tam grauis crebrò est, & permolesta, vt multos adducat in desperationem. Denique Voto Obedientiæ religioso adimitur anxietas, qua plerique hominum torqueri solent, dum statuere secū non valent, hocnè vel illud aggredi debeant, vtum conducibilius sit hanc vel illam rationem viuendi tenere. At religiosus, qui per votum obedientiæ se in omnibus, & per omnia totum arbitrio Superiorum dirigendum commisit, à superuacaneis huiusmodi angoribus & dubiis liberrimus est. Fili, tranquillitas animi tibi commendatissima esse debet, quia inde pendet tua salus. Vbi perturbatio est, & inquietudo, non potest esse spiritus, nec deuotio. Et scias, quādiu in religione vota tua seruaueris, te in pace & quiete religiosa vicissim ab iis seruatum iri,

Ad extremum perfectio religiosa ideo est attributa Votis, quod perficiat holocaustum, quod religiosi de seipsis Deo offerunt. In veteri lege holocaustum totum igne consumebatur in odorem suauitatis, & citò abfoluebatur eius oblatio. At holocaustum religiosi perdurat in omnem vitam, & quod propius à fine abest, hoc suauiore odore reddit. Atque ideo mihi fit votum perpetuae paupertatis, perpetuae castitatis, & perpetuae obedientiae. In holocausto paupertatis mihi offeruntur omnia bona temporalia, In Castitatis, bona corporis. In Obedientiae, bona animi. hoc enim ipso quod mihi offerant voluntas, vna quoque offeruntur omnes potentiae & facultates eius imperio subiectae. Cumque nihil aliud offerendum restet, merito per vota integrum perfectumque offeratur holocaustum. Status Virginalis in se perfectus est, & mihi pergratus: sed status religiosus multò perfectior est, mihique gratior, quia Virgines amore mei tantum se priuant voluptatibus carnis: at religiosi etiam propria voluntate, ac mihi donant quicquid habent. Non parum dat, qui donat quicquid habet, nec recipiet parum in caelo, qui remunerationis loco recipiet me ipsum.

IAM verò iudicent omnes, velim, quantum fieri

fieri debeant religionis vota, quandoquidem sunt religiosæ vitæ fundamenta, sunt conseruatores tranquillitatis animi tanto perè ab hominibus desideratæ, sunt efficacissima media ad consequendam perfectionem, & ad offerendum perfectum Creatori sacrificium. Miles magni facit equum, & arma, quorum beneficio tueri potest temporalem vitam & victoriam referre ab inimicis. Et religiosus nullo in precio habebit Vota, quorum opera conseruat vitam spiritualem? victoriamque obtinet non solum contra inimicos suos, sed etiam contra seipsum? O quantus erit horum trium Votorum fulgor in cælo, quando trium preciosarum gemmarum instar collocabuntur in corona gloriæ? Si enim nunc eadem quasi oblectæ & absconditæ nunc in terra tamen tantum reddunt splendorem, vt huius mundi Dominis sint admirationi, quantus earum splendor erit in cælo, vbi omnia patebunt? Non dubium est, ingentem fore lætitiã & pacem eorum qui has gemas secum in cælum translulerint, sicut contra magnus erit dolor & confusio eorum, qui eas, dum viuunt, non eo loco habuerunt, quo debuerunt. Si tu flocci facis eas, quæ te ad magnam honoris fastigiũ euehere possunt, quid tandem magnificies?